

בס"ד ו' אייר ה'תשע"ב
הדלקת נרות - 18:59
צאת השבת - 19:51
רבנו תם - 20:41
שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 619
@ במוצאי שבת מתחילין "ברכת הלבנה".
@ ניתן להקדיש את העלון ושיעורי הלויין לרפואה, ברכה והצלחה, זיווג הגון, זרע בר קיימא או להבדיל לעיני יקירכם. טל' המערכת: **054-9151601**

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

פפטידין: "יוזו דבר" (יחזקאל כ')

אחרי מות - קדושים

השבת כא' לעומר פרקי אבות - פרק ב'

קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלוקיכם" (וי"ט ב')
בן לאב עשיר ואומרים עליו הבריות: הלא כבר אומר מדאגת הפרנסה, שכן אביו יפרנס אותו. כיוצא בזה אומר כאן הכתוב: קדושים תהיו - יכולים אתם להיות קדושים כי קדוש אני ה' - יש בידי קדושה במידה מספקת כדי לחלק לכולם.
"לא תלך רכיל בעמך לא תעמיד על דם רעך"
כאשר אדם מספר לחברו שפלוגי או אלמוני דיבר עליו רעה, הרי דומה לכאורה שהוא עושה זאת מתוך ידידות. ברם, לאמיתו של דבר אמרו חכמינו: **לשון הרע הורגת שלושה**: האומרו, הנאמר עליו והמקבלו, אם כן יוצא שהוא גורם רעה לזה שנחשב בעיניו כידיד, שכן על ידי זה הוא משים אותו למקבל לשון הרע, הריחו מביא עליו עונש גורם סכנה לחייו. אם תעבור על לא תלך רכיל, הרי אתה עובר גם על לא תעמוד על דם רעך - לפי שאתה מעמיד בסכנה את חייו של זה הנחשב בעיניך כרעך. (מפי השמועה)
"ואהבת לרעך כמוך אני ה'" (וי"ט י"ח)
מטבעו אין אדם אוהב את כל איבריו במידה שווה. כשעומדים להכותו בראשו הריחו מחפה בידו על הראש, לפי שהראש חביב עליו וחשוב בעיניו יותר מן היד, בכל זאת אוהב הוא את כל איבריו. כך צריך להיות גם באהבת ישראל. אף כי אי אפשר לאהוב את הכל במידה שווה, אולם אהבה יש לרחוש לכל אחד ואחד. (כנפי נשרים)
"בדרך השפוט עמייתך"
מסופר על רבי זלמלה מוולוז'ין שפעם בהיותו במקווה הבחין פתאום שחולצתו איננה. לבש את חליפתו ללא החולצה ושב לביתו. שם שאלה אשתו היכן החולצה? ונעה כנראה עני אחד החליף בטעות... ושאלה: ולמה לא לקחת את שלו? אמר: כי הוא "שכח" להשאיר את חולצתו... (אש דת)

מעייני הפרשה: אחרי מות:
הוראות לכהן הגדול בהכנסו לקודש הקודשים.
דיני יום הכיפורים.
אסור שחיטת חוץ.
איסור אכילת דם ומצוות כסוי הדם.
חזרה על דין האוכל נבלה וטריפה.
אזהרה להתרחק מכל תועבות עבודה זרה.
טהרת המשפחה.
התרחקות מכל המעשים המגונים של תושבי ארץ כנען.
קדושים:
הציווי להיות קדושים.
הזכרת מצוות רבות שבין אדם לחברו, ובין אדם למקום.
האזהרה לשמוע בקול ה', כי אם לא כן ה' יגלה אותנו לחוץ-לארץ.
ציווי על חובתינו להיות קדושים ושונים מאומות העולם.
"בזאת יבא אהרן אל הקדש" (ט"ז ג')
במדרש מצינו עשר דרשות על המילה **בזאת**. מונים שם עשר זכויות: שבת, מילה, תורה, ירושלים, שבטים, יהודה, ישראל, תרומה, מעשר וקרבתו. שכן המשנה (כלים א') מונה עשר קדושות בארץ ישראל, וקדושת קדשי הקדשים היא העליונה שבהן. הרי בכדי לבוא אל המקום הזה **שיש בו עשר קדושות**, היה אהרן זקוק לעשר זכויות.
"ונהן את הקטרת על האש לפני ה'..." (ט"ז י"ג)
שלא יתקן מבחוץ ויכניס. להוציא מלבם של צדוקים שאומרים יתקן מבחוץ ויכניס. (יומא נ"ג)
זרכם של צדוקים בכל הזדורות, שהם שואפים להכניס תיקונים וחידושים בדת לפי הדוגמא שהם רואים בחוץ. מבקשים הם לקחת תיקונים מבחוץ ולהכניסם למקדשם של ישראל. אפס, חכמי ישראל נלחמו תמיד מלחמה קשה ומרה נגד המתקנים והמחדשים הללו - להוציא מלבם של צדוקים. תקנותיהם של חכמינו נובעות מ**מבנים**, מן המקור הישראלי מן הקדושה עצמה. (הדרש והעיון)
"וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל"
כמה טיפשים הם אותם עסקני ציבור, שאינם דואגים כלל לתקן את עצמם ואת ביתם, בו בזמן שהם מבקשים לתקן את הכלל כולו. עסקנות שכזו אינה עשויה להצליח. תחילה צריך להיות **בעדו ובעד ביתו**, ואז אפשר שיהיה גם **בעד כל קהל ישראל**. במקרה ההפוך, הרי הם ובתיהם מהווים פרצה לציבור וממילא אין כל תועלת בתיקונם. (אחד מגדולי המוסר)

פינת הניבים והפתגמים
חוטא ומחטיא את הרבים =
אדם שלא זו בלבד שהוא עצמו עובר עברות, אלא משפיע לרעה גם על אחרים. לרבעם מלך ישראל בנה שני עגלי זהב, הציב אותם בדרך ובבית-אל, מנה כהנים אשר לא היו מביני לוי ועשה חג לבני ישראל.
דוגמה: לצערנו, רבים מן הבכירים במדינה מדווחים דווחים פוזבים על נוכחותם במשך, מאמצים את הפגופים להם לחתם על אמתות הדווח, ובכך הם חוטאים ומחטיאים את הרבים.
מקור: לרבעם אשר חטא ואשר החטיא את ישראל [מלכים א' יד טז]. (ניבונכו)

הסירו ממשול מדרך עמי!
אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.
העלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

חודש אייר

במקרא קוראים אותו בשם "זיו". השם אייר בא מאכדית ופירושו כמו זיו, אור, והוא בא להדגיש את האור המיוחד שישנו בעולם בחודש זה הבא אחרי חודשי החורף הקודרים כחודש השני של האביב. המסורת היהודית מייחסת סגולות חשובות לאורו של חודש אייר. אור מחיה ומרפא, מרפא את הגוף ואת הנפש. כפי שזה רמזו בר"ת של השם **אייר = "אני יי" רופאך"** וכותבים את השם בשתי "יודין" - **אייר**, להדגיש שהריפוי מתייחס לגוף ולנפש. והסגולה הזאת אע"פ שהיא עונתית וקשורה לטבע השנה, באה לו לחודש מכוח הגאולה של יציאת מצרים שבו ריפא הקב"ה את ישראל ממחלות הגוף והנפש שחלו בהם במחנות העבודה של מצרים. חז"ל מספרים כשיצאו בני ישראל ממצרים היו חולים ובעלי מומים בגוף ובנפש, סומין וחיגרים וחרשים. אמר הקב"ה התורה כולה שלמות שנאמר "תורת ה' תמימה", אתן אותה לבעלי מומין? הוציא הקב"ה חמה מנרתיקה וריפא את בני ישראל מהמומים שלהם ואחר כך הביאם, בחודש סיון, למתן תורה. גם לעתיד לבוא, יקומו איש איש במומו, והחמה תצא מנרתיקה ותרפא את כל הקמים לתחיה.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

ההתקשרות לתורה, בידיעה שהיא תורת ה' שנתן לעם ישראל, היא מגמה ראשית בכל חינוכו. התקשרות זאת, צריכה להיות גם בשכל, בלב, בשמחה, בערנות, בהתעניינות. לא דיינו בידיעות מפורזות, "יבשות". אנו צריכים לשים לב "לתפוס" את כחות החיים שהולכים ומתפתחים אצל הילדים - הרצינות, ההתעניינות והשמחה. למלאם בתכניה של תורה, שזה המזון הטבעי לכחות אלו. ולאידך, לשים לב שתכני התורה שאנו מלמדים יפנו אל הכחות האלו, וכך ייקלטו יותר ויופנמו יותר. לצורך זה, ניתן לפעול בכמה אמצעים. ראש וראשון - המלמד עצמו צריך להשתדל להיות כך. להתמלא ביראת שמיים, להתבונן במה שמברכים: "אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו". לשים לב, לפני שהוא מלמד למה שהוא עתיד ללמד; שהדברים "ידברו" אליו טרם שהוא דורש זאת מתלמידיו. וכבר אמרו חז"ל: מי שיש בו יראת שמיים - דבריו נשמעים. כמו כן, כדאי לספר מדי פעם - בעדינות, בנינוחות, "מהלבי" - סיפורים על שקידת תורה ואהבת תורה, יראת ה' ואהבתו, אהבת ישראל, סיפורים על גדולי ישראל וכדו'. זה טוב מצד עצמו וגם יוצר "אורת רקע" מתאימה.

פרכות ואיחולים כ"עקב ומרסלה שזביב"ה הי"ו

להולדת ה**בית מנב"ת** יה"ר שתגדל כאימותנו שרה רבקה רחל ולאה, תזכו לחופתה. ותצליח בכל דרכיה ומעשיה ותזכה לרפואה שלימה

רפואה שלימה
כ"עקב אהרונ"י
בן **זליכה** הי"ו
הקב"ה ישלח מזור לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות ורפואה **לדינה** בת חנה

בשורה טובה
"מביתך תצא תורה"
חוויה רוחנית טהורה
דרשה מאלפת בביתך
ע"י רבנית חשובה (חינם).
פרטים, ציפורה :
052-7688020
077-6180072

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
כ"שלמה וזילה בנישוי הי"ו
שתרמו לסעודה הרביעית בלוי"ן. זכות השיעור של מרן **עובדיה יוסף שליט"א** לרפואתם והצלחתם ולכל משפחתם. רפואת הנפש ורפואת הגוף שיזכו לפרנסה טובה והצלחה בכל משלח ידיהם. וברכה והצלחה בלימודים **לתאיר** בת גילה **רעות** בת גילה **ולירז** בת גילה.

רפואה שלימה
כ"חיים בן ציון
בן רבקה הי"ו
הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות וטובות. **נא להתפלל ולקרוא תהילים לרפואתו.**

ברכה והצלחה
אכירזן ומירב
שילומי הי"ו
שיזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה וירונו נחת מיוצאי חלציהם.

שיעור התורה הגדול בתבל
ארגון **"אברהם יג"ל"** משדר בלוי"ן **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של מרן הרה"ג **עובדיה יוסף שליט"א** בבית הכנסת **"אוהל מועד"** בשעה **21:30**
השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק** בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**, בחסות **"מאפיית בית הלחם"**

ברכה והצלחה לזיווג
יצחק ויפה אהרונ"י הי"ו
על הסיוע לזיווג הרבים. שיזכו לפרנסה טובה, רפואה שלימה וברכה בכל משלח ידיהם ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה. שירונו נחת שלווה ואושר מכל יוצאי חלציהם. להצלחת **לדידיה** שיזכו לזיווג הגון משרש נשמתם הטהורה.

רפואה שלימה
כ"גרת שזביב"ה
בת **מרסלה**
הקב"ה ישלח לה החלמה מהירה לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיה, ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות. **נא להתפלל ולקרוא תהילים לרפואתה.**

רפואה שלימה
כ"אביש"ג
בת **ניקול**
הקב"ה ישלח לה החלמה מהירה לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיה, ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות.

רפואה שלימה
רחמים
בן **איבז** ז"ל
נפטר יא' באייר. יום חמישי פקידת שנתו

בריאות והחלמה איתנה :
ציון נאמן בן מרים הי"ו
משה נאמן בן מרים הי"ו
מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו
אברהם נאמן בן מרים הי"ו
ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו
יוסף חיים גאלי בן ג'מו הי"ו
באבאי באבאי בן מורורי הי"ו
מיכל בת מינה מנב"ת
עטרת שובילי בת מרסלה מנב"ת
לכל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

שבת שלום ומבורך

לניכוי נשמת :

משאלה (במון) גולגוליאן בן חתון ז"ל
סולטנה באבאי בת שמחה ז"ל
מרים לאלזרי בת ביבי ז"ל
סעדה סויה בת איזה ז"ל
עטייה בן חנה חגי'ג' ז"ל
דיאמנטה חגי'ג' בת רגילה ז"ל
שרה נאמן בת מזל ז"ל

כלאפו (פאפו) חסן בן אליהו וכריה ז"ל
אליהו רחמני בן מסעודה ז"ל
ניסים נסימי בן ביבי ז"ל
שלום נביאן בן טוטי ז"ל
עזרא נסימי בן פרי ויצחק ז"ל
יצחק בנאי בן לאה ז"ל
רחמים (בבאי) יצחק-פור בן מרים ז"ל

לע"נ **מרדכי לארי ז"ל**
בן שלמה ושרה הי"ו
נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל
נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו
כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

קדושים תהיו

בקיץ מצוי מאוד תולעים יותר מאשר בחורף, לכן יש להישמר ולבדוק כל מזון הנכנס לפה.

א. תולעת אפילו היא זעירה ביותר, אם ניתן לראותה, הרי היא אסורה, ואפילו אם נראית רק כנגד השמש בעין בריאה וחדה, אסורה באכילה (ילקוט יוסף איסור והיתר ח"ב עמ' קצג בדיקת המזון כהלכתה עמ' 97).

ב. תולעת זעירה שאדם בעל ראייה טובה אינו יכול לגלותה מחמת קטנותה אינה אסורה. כגון שנראית רק ע"י מכשיר מיוחד מיקרוסקופ (ילקוט יוסף הנ"ל בדיקת המזון כהלכתה עמ' 98).

הערה: חייבים לדעת שפעמים צבע התולעת זהה לצבע הפרי, וקשה לזהותה אלא אחר שעושים בדיקה יסודית.

כגון: חרק ירוק הנמצא על עלי חסה, חרק אדום על תות שדה (ע"י בספר תולעת שני ח"ג נספח ד' בנושא חרקים בתות שדה באריכות נפלאה), לכן צריך התבוננות טובה בשעת הבדיקה.

ג. מותר לבדוק ירקות בשבת אם אין עליהם חרקים, וכשימצא תולעת גדולה ע"ג הירק מותר להסירה, כי הרי התולעת עומדת בפני עצמה, ואין בהסרתה משום איסור בורר אך טוב שייקח את התולעת בזהירות עם קצת מן הירק, ולא יטלטל אותה בפני עצמה, גם מחשש שלא יהרגה בידיו, אך שמוצא תולעים קטנים לא יוציאם בשבת לבדם, אלא עם קצת מן הירק (תולעת שני עמ' קיד).

ד. אסור ליתן בשבת פירות בתוך קערת מים כדי שהפסולת והתולעים יצופו על פני המים, שיש בזה איסור בורר (ילקוט יוסף שבת ג עמ' שכה).

ה. ירקות ופירות שנקיים בדרך כלל מלכלוך, וכן נקיים בדרך כלל מחרקים [כגון ירקות המוחזקים ללא תולעים], החושש לנקיונם [מחמת ריסוס וכיו"ב] ורוצה להשרות את הירקות או הפירות עם מעט חומר המפיג את החומר המסוכן, מותר לעשות כן בשבת (תולעת שני ח"א עמ' קטז). [ובלבד שיוציא את הפירות מתוך המים לאחר הניקוי ולא את המים מתוך הפירות משום בורר].

ו. זבוב או יתוש וכדומה שנפלו לתוך כוס של משקה, מעיקר הדין מותר להוציאם בשבת ביד או בכף כדי לזרוקם, ואפילו בלי משקה כלל, ואין בזה חשש איסור בורר, ומהיות טוב, ונכון להחמיר ולהסירם יחד עם מעט מהמשקה, או שיעשה כן על ידי הטיית הכוס לצד ושפיכת מעט משקה עם הזבוב (ילקוט יוסף שבת ג עמ' רפז).

הרוצה לאכול תות שדה יש לנקות לפי הסדר הבא:

שלב א' לקנות מטיב מעולה.

שלב ב' חותכים את העלה הירוק עם מעט מהפרי, וכן מסירים מקומות מקופלים וסדוקים ואזורים רכים מאוד.

שלב ג' משרים במי ניקוי ל-3 דקות.

שלב ד' שוטפים היטב תחת זרם מים חזק תוך כדי שפשוף על ידי ספוג/מברשת מכל הצדדים.

מומלץ לחצות את התותים ולבדוק בפנים, אם מצויה תולעת בתוך התות. (הובא מספר קדושים תהיו)

נכתב ע"י ר' עוזי נסימי הי"ו

מחבר ספר "מענה השולחן"

ניתן לשאול שאלות בהלכה בכלל "תפארת רחמים"
או בטלפון 050-7529102 בין השעות 9:30 - 17:00

הוקדש לעילוי נשמת הצנוע והישר
עזרא נסימי בן פרי ויצחק ז"ל

"מכל מלמד" השכלתי..."

תָּבַל או תְּבַל, מה ההבדל?

יש מילת "תְּבַל" שבפרשה = שפירושה תועבת משכבי אישה עם בהמה. ויש מילת "תָּבַל" = שפירושה עולם. הניקוד שונה (אחד בסגול והשני בצירי) וגם הטעם שונה (האחד מלרע והשני מלעיל). ואם אדם לא מבחין ביניהם הרי שבקבלת שבת יישמע כאילו אומר: "ישפוט תבל בצדק" שאם אמר במלעיל (הטעם על האות ת') ישמע שמתכוון ח"ו לתועבת אישה עם בהמה... וכאן הכוונה היא = עולם...

כל פעם שכתוב "שבתתי" = חסר אות ו'

"איש אמו ואביו תיראו, ואת-שבתתי תשמרו."

כל **שבתתי** שבתורה - חסרות אות ו'. מדוע? שכל מי שמקבל עול השבת - מעבירין ממנו טרחות ששת ימי בראשית. (מדרש חסרות ויתרות). שש פעמים מופיעה מילה זו בתנ"ך:

א. ואתה דבר אל בני ישראל, לאמר, אך את **שבתתי**, תשמרו: כי אות הוא ביני וביניכם, לד'תיכם... (שמות, לא, יג)

ב. איש אמו ואביו תיראו, ואת-**שבתתי** תשמרו: אני, ה' אלהיכם. (ויקרא יט' ג)

ג. את-**שבתתי** תשמרו, ומקדשי תיראו, אני ה'. (ויקרא יט' ל)

ד. את-**שבתתי** תשמרו, ומקדשי תיראו: אני, ה'. (ויקרא כב' ב')

ה. וימרו בי בית ישראל במדבר, בהקויתי לא-הלכו ואת משפטי מאסו אשר יעשה אתם האדם וחי בהם, ואת-**שבתתי**, חללו מאד; ואמר לשפד חמתי עליהם, במדבר לבלותם. (יחזקאל כ"י ג)

ו. קדשי, בזית, ואת-**שבתתי**, חללת. (יחזקאל כב' יג)

רפואה אלטרנטיבית

תוספי תזונה לשיפור הריכוז והזיכרון

ויטמין B6

כל ויטמיני B חשובים מאוד לפעילות מערכת העצבים והמוח, אבל החשובים ביותר הם ויטמין B6 ו-B12. תרומתו של ויטמין B6 היא בייצור מוליכים עצביים חשובים כמו הסרוטונין. כשרמות הויטמין בדם נמוכות, מתגלות תופעות של דיכאון, עצבנות, הפרעות שינה ובעיות בזיכרון. הוספת הויטמין לתזונה משרתת באופן מובהק תסמיני חסר אלה. דוגמה למינון יומי מהמזון: 2 תפוחי אדמה בינוניים אפויים או 2 בננות או 1/2 כוס דגני בוקר מלאים מועשרים בוויטמין B6.

" ואבותינו סיפרו לנו "

כריות לא מדברות

אם הכרית של ישראלה פרץ, יכולה היתה לדבר, הייתה שומעים ממנה תפילה וזעקה מן הלב. הכרית של ישראלה פרץ אם לשלושה ילדים (האחרון מבניה, אז, תינוק בן יומו) עברה חוויות לא מעטות של דמעות ללא סוף, תחנונים ובקשות לקב"ה בכל סגנון שתעלו בדעתכם, במשך חודשים ארוכים של אימה ובלהות.

צריכות הנשים היולדות להודות לקב"ה השכם והערב, על היציאה מסכנת הלידה בבריאות איתנה של נפש וגוף. נכון, שעות המכאוב והסבל מסיימות על פי רוב בחיך מאושר של אם מתרגשת.

כשישראלה ילדה את בנה השלישי מיכאל, הכל היה תקין. מיכאל קיבל ציון גבוה מיד עם היוולדו, משקלו 4.5 ק"ג בלי עין הרע, הלידה היתה קלה ומיד אחרי הבשורת לסבים וסבתות ולבני המשפחה העליונים, הובל מיכאל למחלקת התינוקות ואמו הוזהה לנוח שנת ישרים במחלקת יולדות.

לאחר שש שעות שינה עמוקות התעוררה ישראלה וביקשה לקום מן המיטה. זה לא כל כך הלך. הרגליים היו כבדות עליה, והידיים עוד יותר. היא ניסתה להזיז אצבעות, אבל זה הלך בקושי. היא חשבה שהיא חולמת וביקשה לישון עוד קצת... אולי זה רק חלום בלהות. היא ניסתה להירדם... אחרי שעה ניסתה שוב לקום, אך אבוי, חוץ מהראש שנע מינה ושמאלה, ושאר חושיו, כל הגוף היה מאובן ומשותק. הזעקה המבהלת של ישראלה הדהדה מקצה המחלקה והגיעה עד לחדרי הניתוח, ועד מעבר לחלונות בית החולים. צעקה-זעקה של שוד ושבר, בהלה, חרדת מוות מפני הבאות. חולים, רופאים ואחיות אטמו אוזניים.

ישראלה, סגנית המנהל, מורה בכירה בבית ספר מכובד במרכז הארץ, אשה כשרונית ורבת-פעלים, נחשפה לראשונה בחייה, ללא הכנה מוקדמת לנורא מכל. שיתוק של הגפיים, היא, שהיתה הרוח החיה, מנהלת ישיבות ביד רמה, מצוייה עכשיו בתחושה משפילה של כלי אין חפץ בו... והרופאים? לאחר בדיקות ארוכות נותרו פעורי פה וחסרי אונים. גם רופאים מומחים שהוזעקו מחו"ל לא הצליחו לאבחן מה מקור הבעיה, האם זה וירוס, חיידק חצי-טורף, או אולי טורף וחצי? קריסת מערכת העצבים, פגיעה מוחית? תמחון ושיתוק מקצועי אחז בהם.

לאחר שבועיים של נסיונות טיפוליים, איבחונים ובדיקות שונות הועברה ישראלה פרץ שבורה לבית לוינשטיין אולי שם תרשם איזו ישועה. מיכאל התינוק נשאר אצל סבתא. ישראלה היתה רוויה געגועים פוצעים. בעלה גלעד, איש טוב ירא שמים וחרוץ לא עזב אותה לרגע, ופיו מלא מילות עידוד ואופטימיות, כמו שבעל יהודי צדיק צריך להיות. "משותק לנו הגוף" לחש גלעד לרעייתו, "אבל אין לי ספק אשתי, שישועה קרובה לבוא".

ישראלה פרצה בבכי תמרורים. שלושה חודשי שיתוק מוחלט היו כבדים מנשוא. כוחות נפש עצומים נדרשו לה כדי לומר לגלעד את המונולוג הבא "גלעד, אתה עדיין איש צעיר, ועתידיך לפניך, יש לנו שלושה ילדים מתוקים שצריך לגדל. אני מחוץ למשחק החיים. אני רק ראש בלי גוף, ובשביל לגדל ילדים ולבנות משפחה צריך גם גוף. הקב"ה נטל ממני את הגוף, זה רצון השם ואני מקבלת גזירה זו באהבה עד כמה שביכולתי... אתה בעל צדיק ואיש נפלא ויקר, ואני מלאת הערכה לעידוד שלך ולחיזוק היומיומי, אבל אני מאפשרת לך לבנות חיים אחרים גלעד, בלעדי".

ישראלה בלעה את דמעותיה וליבה נכמר בקירבה, אבל היא הרגישה שזו האמת לאמתה, וכי אין זה הוגן וצודק להעמיס על גלעד גם אותה, החולנית והמשותקת... "אני עד יום מותי אשאר בעלך" ענה גלעד "את עוד תלכי על הרגליים... חידלי מדברי ההבל הללו...".

בחדר של ישראלה היו עוד שלוש חולות בתהליך של שיקום. האחת, מירב, אשה צעירה עיוורת. השניה, נורית חולת טרשת נפוצה, והשלישית, נוגה, פצועת תאונת דרכים צולעת קשה שאיבדה את יציבותה הנפשית במידת מה, ועסקה

ברקימת כריות. כשישראלה הגיעה למחלקה היא העניקה לה כרית במתנה "את חברה שלי" אמרה נוגה, "תניחי ראשך על הכרית שלי, ובעזרת השם תבריא".

ישראלה השקיעה את ראשה בכרית הקטנה שקיבלה מנוגה והחלה לדבר עם הקב"ה: "אבא שבשמים, אני יודעת שאני לא צדיקה גדולה, ואין לי ספק שהשיתוק הוא גזירה מתוך רחמים. אבל יש לי תינוק קטן בבית. שעוד לא ליטפתי, שלא חיבקתי. מיכאל שלי עדיין לא חש מגע של אמה חמימה. למה? למה אבא שבשמים? אולי תרחם עלי ובמקום משותקת 100% תהפוך אותי לעיוורת כמו מירב. נכון היא עיוורת, אבל היא יכולה לחבק את ילדיה... ואני כל כך רוצה לחבק את מיכאל... ואם לא עיוורת אז אולי תחליף את השיתוק הנורא שלי בטרשת נפוצה, כמו שיש לנורית. נכון, זו מחלה סופנית, אבל לפחות עכשיו נורית יכולה לשחק עם ילדיה... או אולי לחילופין אבא שבשמים, אני אפילו מוכנה לאבד את היציבות הנפשית כמו נוגה, שהיא אומנם משונה, אבל לפחות היא אמה עם רגשות ויכולת לחבק, לנשק... כמה נורא להיות משותקת, חסרת אונים...". והכרית של ישראלה "הקנימה" וספגה הכל.

"אבא שבשמים... אתה הרי יודע מה טוב ומה נכון בשבילי... עשה בשבילי רק מה שמגיע לי... רק לי, לא רוצה משל אחרים". וגם את זה שמעה הכרית. ותפילה זו בקעה רקיעים. למחרת הגיע לבית לוינשטיין דר' ארנולד סקופשטיין מהולנד מומחה בעל שם עולמי. הוא בדק את ישראלה במשך שעה ארוכה, עיין בתיק הרפואי ואמר: "השיתוק שלה זו תופעה חולפת, לפי הערכתי זה ייעלם והיא תבריא תוך חודשיים או שלושה חודשים". המילים החמות היו כמים צוננים לנפשה העייפה של ישראלה. לראשונה היא שומעת מומחה ששמייע עתיד ררוד.

אחח"צ כשהגיע גלעד עם אחותו נחמה לביקור, הוא שמח לשמוע את אבחונן של דר' סקופשטיין. לפתע נעורה בו תקווה שניתן לקצר את הזמן. הוא חיכה לרגע שבו תברויה לחדר של ישראלה תלכנה לחדר האוכל.

הוא נעל את הדלת פנה לישראלה ואמר "ישראלה את בריאה. לבי אומר לי שהגזירה בוטלה. דר' סקופשטיין איננו מדבר מגרוננו, זו בת קול משמים, קומי עכשיו מהמיטה!!!!". ישראלה היתה היתה המומה.

"קומי" צעק גלעד "את בריאה!!! זהו, עכשיו זה זמן של רחמים". הוא ביקש מאחותו נחמה לאחוז בידיה של ישראלה ולסייע לה לשבת. ישראלה לא האמינה, לפתע נוסכו בה כוחות טמירים, היא צבטה את רגליה וחשה בכאב דיק... כאב שחודשים ארוכים נעלם ממנה. נחמה סייעה לה לעמוד והיא התחילה לגרור רגליים... נשענת על קירות וכיור ודלת. לא יאומן, אבל מתקדמת.

לקח לישראלה פרץ ימים מספר לחזור לעצמה, אבל השיתוק הנורא נעלם כלא היה. היא נפרדה בנישקות מחברותיה לחדר ואיחלה להן החלמה מהירה. כשהיא פנתה ללכת, קראה לה נוגה "ישראלה, ישראלה... אל תשכחי את המתנה שלי, קחי אותה איתך... את הכרית הרקומה שנתתי לך ביום שהגעתי לכאן".

ישראלה נטלה את הכרית מידיה של נורית וחיבקה אותה חזק חזק. כשהגיעה הביתה, היא נפתה לחדרו של מיכאל, תינוקה החמוד, הרימה את ראשו והניחה את הכרית למראשותיו. "ילד מתוק שלי... הכרית הזו שמעה הרבה תפילות של אמא... תפילות שהרקיעו שחקים. היא גם מלאה דמעות של אמא. יהי רצון שהן ילוו אותך ילדי בהמשך חיך, בבריאות ושמחה". ישראלה נעמדה סמוך למיטתו של מיכאל לתפילת ערבית. עיניה זלגו כשהגיעה לברכה: "ברוך אתה השם רופא חולי עמו ישראל". (קובי לוי)

אם יש ברשותכם סיפור מרגש בעל משמעות
הטומן בתוכו דברי מוסר, הנהגות או חוכמת חיים,
אנא העבירו למערכת העלון. טל': 054-9151601
או בדואר אלקטרוני: avi.musai@siemens.com